

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXV. évfolyam 2. szám

2021. február

*„Inkább annak örüljeteK, hogy a nevetek fel van írva
a mennyben.”*

Lukács 10:20

Egyházunk 2021. évi jeligéje:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” Ézsaiás 40:31/a

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

6-án, szombaton **Protestáns Cigánymissziós találkozó az interneten** (mindenkit szeretettel várnak a rendezők!)

7-án, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Jerikó** (Józsué 6. rész)

7-14-ig **Házasság hete**

14-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Körzeti Konferencia**

21-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Ajnál** (Józsué 7. rész)

25-27-ig (csütörtöktől szombatig) **előljárói csendesnapok Piliscsabán (vagy virtuálisan)**

28-án, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Aj elfoglalása** (Józsué 8. rész)

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,

Szerdán 17 órától **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)

Csütörtökön 17 órától **Bibliaóra** a Zoom-on

Csütörtökön 19 órától **„Örláng”** ifjúsági összejövetel (követhető a Facebook oldalunkon)

Pénteken 7.30-tól **imakör** az imateremben

Pénteken 17 óra **bibliaórát** tartunk Hidason

Vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10⁰⁰ órákor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órákor **Hidason** istentisztelet

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van a **református templomban**.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média hírek

Február 19-én, pénteken délután 13 óra 30 perckor **Metodista félóra** műsor lesz a Kossuth Rádióban.

Születésnaposoknak

Miért aggódsz lelkedben, és miért gyötrődsz éjjel-nappal? Vedd minden aggodalmadat arra, aki téged alkotott. Ujjongj szívem, énekelj, és légy boldog. Maga a te Istened, minden dolgok forrása a te jőtevőd most és mindenkor.

Paul Gerhardt

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Hónap indító ima

Urunk, a te kezed adja meg nekünk mindazt, ami az élethez kell. Odatesszük kezeidbe a sikereinket, a munkánk gyümölcseit és mindazt, amit elértünk. Kinyújtott kezünkkel elfogadunk dolgokat egymástól és tőled, hogy aztán tovább adjuk másoknak. Az életünk elfogadás és odaadás: a te kezedben van.

ÚTMUTATÓ 2021. JÚNIUS 17.

Nem engedi

A hit törékeny, mint a gyenge nád,
vészben, viharban könnyen megreped.
De Krisztus áll a gyenge hit felett,
s a tördelőknek nem engedi át.

FÜLE LAJOS

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Tájékoztatóul, az elmúlt évben:

- az **egyházunk** részére 2443 fő ajánlotta fel a jövedelme 1%-át, mely 13.689.533,-Ft-ot jelentett.
- a **Márta-Mária idősök otthona** részére 101 fő felajánlásából 624.194,-Ft szja 1%-ot kapott az alapítvány.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!

Mindenkinek köszönjük! Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel!

Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek nincs adóköteles jövedelmük, mert az összeg szétesztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma: 0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-1-17

Element...

Élt 81 évet és 3 hónapot.

Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy a szeretett és szerető Férj, Édesapa, Nagypapa, Após és kedves rokon, Dergez Ferenc 2020. december 21-én 20 óra 41 perckor befejezte földi életét.

Két és fél hét alatt zajlott minden. Másfél hét itthon..., egy hét kórházban.

Nagyon nehéz elhinni, mert eddig minden betegségből talpra állt, de a gyilkos kór, a Covid-19 legyőzte.

Eddig mindent túlélte. Eddig...

Nem volt kitarulkozó, de akik a közelében éltünk tudjuk, hogy mindig támasza volt valakinek. Egész élete felelősségteljes volt.

Fiatal fiú korában édesapja gazdálkodással biztosította a család létét, és ebből ő is kivette a részét. Középiskola mellett hatalmas kertjük és sertés hizlaldájuk kemény munkát jelentett neki is.

Gépészmérnök szertett volna lenni, de családi okokból nem mehetett a műszaki egyetemre. Gépésztechnikusként előbb a szénbányáknál dolgozott, majd 30 évet az uránbányánál töltött. Akna művezető munkakörben, földalatti állományban milliós értékekért és sok emberéletért volt felelős. Sajnos akkoriban nekünk kevés jutott belőle, mert a műszaki berendezések karbantartása csak akkor lehetett, amikor a bányászok nem dolgoztak. Ezek a hétvégék és az ünnepek voltak.

49 évesen szem probléma miatt leszázalékolták. Ez is a munkája következménye, mert éveken keresztül csak szabad szemmel lehetett vizsgálni az emeletes kasokat mozgó sodronyköteletet szinte cm-ről cm-re. Ez nagyon megerőltető volt. Hála Istennek 2 és fél év után rendbe jött a szeme.

A korai nyugdíj miatt itthon sok mindennel foglalkozott, ami a család életét segítette.

1992-ben egy akna robbanás miatt visszahívták a bányauzembe, mert a helyreállításhoz minden tapasztalatra szükség volt. Ő ezt is készséggel vállalta és végezte. Élete végéig a tenni akarás jellemezte.

Nekünk természetes volt, hogy a téli tüzeléshez a fa időben itthon volt. Péter fiunkkal összedolgozva mértani pontossággal rakta a fát a szuterénban. A fűtést egyedül ő végezte, mi csak élveztük a meleget.

Természetes volt, hogy mindig tudta mi szükséges a 7 tagú család konyhájára, a bevásárlás kedvelt programja volt. Sorolhatnám sokáig jó-téteményeit.

Mindezt szerényen, csendben végezte, én a család „megoldó képletének” neveztem. Türelme, higgadtsága mindig tudott megoldást a problémákra.

Akin tudott segített. Kis túlzással hetente jöttek különböző pénzt kérő levelek, csekkek. Sorba állította őket, és a lehetőségekhez mérten támogatást nyújtott.

Kedvence volt a rádió. Évtizedek óta a Kossuth rádiót hallgatta még a kertben is. Ha tehetette meghallgatta a napi vallásos félórát, és a vasárnapi miséket, istentiszteleteket nem hagyta ki. Súlyos csontritkulása miatt nem tudott sokáig egy helyben ülni, de a mozgását nagyon jól tudta irányítani.

Műszaki ember létére nagyon szerette a Dicséretekből „Az Úr csodásan működik” című énekünket, mert máshol nem hallott arról, hogy „működik” az Úr.

Fájdalmas az elválás, de annyi kedves emlék köt hozzá bennünket, hogy most is úgy érezzük a közelünkben van. Különös nagy kegyelemnek tartom, hogy bár a napsütés mellett viharok is voltak életünkben, az Úr segítségével 54 évet élhettünk együtt.

Tudott arról, hogy sokan imádkoztak érte, ezért mindig hálás volt, és köszönetet mondott.

Nyugodjon békében Isten közelében.

Gyászoljuk: felesége, fiai, menyei, 5 unokája, testvére, valamint közelebbi-távolabbi hozzátartozói Magyarországon, Svédországbán, Ausztráliában.

DERGEZ FERENCÉ ILONKA

Boldogmondások: Boldogok akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa

A helyes oldalon állás öröme

Aki így él, annak nem csak elismerő tapsban lesz része. Azon személyek számára, akik a világon uralkodó béke és a nagyobb társadalmi igazságosságért folyó küzdelemben szereztek érdemeket, néhány esetben a Béke Nobel díj jut, néha azonban olyanok is megkapják ezt az elismerést, akiknél feltehetjük magunknak a kérdést, hogy ezek az emberek vajon mit tettek a békéért. De nagyon gyakran előfordul, hogy azok, akik Isten akaratából küzdenek a békéért és az igazságért, jelentős ellenállással és személyes ellenségeskedéssel kell számolniuk. Rájuk érvényes a *nyolcadik boldogmondás*, amely így hangzik: *Boldogok, akik az igazságért üldöztetnek, mert övék a mennyek országa*. Feltűnő, hogy Jézus itt olyan emberekről beszél, akiket az *igazságért* üldöznek. Más helyen arról beszél, hogy emberek nehézségeket és halálos fenyegetéseket vállalnak magukra *énértem és az evangéliumért* (lásd Márk 8:35). Mindkettő szorosan összefügg egymással, de ugyanazt a tapasztalatot írja le más-más perspektívából.

Az igazságért azok üldöztetnek, akik fellépnek annak érdekében, és azért harcolnak, hogy társadalmunkban, az emberek egymás közti kapcsolatában több igazság uralkodjon. Ez ritkán valósítható meg anélkül, hogy meg ne kérdőjeleződjenek privilegizált körök előjogai, és rá ne mutatnánk olyan igazságtalanságokra, amelyek alatt a társadalom peremére szorított, vagy kirekesztett emberek szenvednek. És ez ellen ellenállás fog fellépni, olyan ellenállás, amely akár életveszélyessé is válhat. Az ószö-

vetségi próféták mindig is a jogért és az igazságért harcoltak. Így Ámosz azokat vádolja, akik: „Méreggá teszitek a törvényt, és az igazságot földre tiporjátok” (Ámosz 5:7), és azt követeli, hogy: „Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak” (5:24). Ez volt egyike azon okoknak, amiért üldözték a prófétákat, és némelyeket még meg is öltek.

Ezzel azonban még nem merítettünk ki mindent, ami azt jelenti, hogy küzdünk az *igazságért*. Ez a kulcsszó ugyanis megtalálható a negyedik boldogmondásban is, amely az első rész utolsó tagja. Aki éhezi és szomjazza az igazságot, és így Istentől várja élete beteljesítését, az kész lesz arra is, hogy elviselje az ellenállást, és vállalja az üldöztetést. Aztán már nem csak a társadalmi jogról és igazságról lesz szó, hanem arról, hogy kiálljunk azért, hogy Istené és az ő igazságáé legyen az utolsó szó, és hogy az Isten és az ő igénlése a teremtett világra és ránk, emberekre nézve legyen az alapja és mércéje életünknek és döntéseinknek. Ez azonban újra és újra ellenállásba fog ütközni, mert megkérdőjelezi az ember arcátlan, vélt szuverenitását.

DR. WALTER KLAIBER: ÚTMUTATÓ A BOLDOGSÁGHOZ
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Szigeti Jenő - egy szabad ember

A Híd evangélikus magazin rendszeres szerzője volt. A felkérés utáni napon mindig megérkezett a kész írás tőle, általában ilyen szavakkal: „*Kedves János! Mellékelem a „házi feladatomat”. Szeretettel kívánok neked jó egészséget, jó munkát és áldott szolgálásokat. Jenő bátyád*”

Van mit tanulni tőle. Szerette saját felekezetét, de ismerte a szívünknel, „teológiánknál” jóval nagyobb Istent. Tudjuk, hogy adventista testvéreink bibliaértelmezésének egy része nem egyezik sok más egyház látásával. Ő mégis felül tudott kerekedni a különbségeken. Tudta, hogy „tükrő által homályosan látunk, és rész szerint van ismeretünk”. Távol állt tőle a felekezeti sovinizmus, a sajátosságokra épített elhalászás, a hübrisz. Éveken át úgy tudott írni az evangélikus magazinba, hogy nem érzékeltette felekezete tőlünk elválasztó karakterjegyeit. Hálásak vagyunk Isten emberéért.

A körülöttünk lévő koncentrikus körök alapján közünk és szolgálunk van családunk, gyülekezetünk, a kereszténység és az egész világ

felé. Isten az erre a szolgálatra készeket keresi, áldja meg, mert ők az ő Lelkéből vettek.

Prof. dr. Szigeti Jenő adventista lelkész, egyháztörténész, egyetemi tanár augusztus 28-án, nyolcvanhárom éves korában elhunyt. Számptalan végzettsége szerteágazó munkássága volt. Lelkészi oklevele megszerzése után a budapesti Evangélikus Teológiai Akadémián tanult tovább. Néhány éven át oktatott is itt.

Hálás szeretettel, a találkozás reményében

SZEVERÉNYI JÁNOS

Ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy lelki életed
örömhíányos, kiüresedett,
fogytán hited és hálád is veled,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy gyülekezeted
tagjaiban is hűl a szeretet,
nagy része fásult, közönnyel tele,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy egyházadban is
akad kór, s némely tanítás hamis,
hogy alig látszik KRISZTUS élete,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy fáj e nép, e föld,
hogy magad sem vagy senkinél különb,
s nincs újulás itt, bárhogy kellene,
ne nyugodj bele!

Mert könyörögni, sírni lehet itt!
Maga a LÉLEK is esedezik.
S minden megbánt bűn semmivé lehet,
Ha az ÚR veled.

FÜLE LAJOS

Vajon a Biblia könyvei mennyire tekinthetők hiteltesnek?

Sokakban fölmerül napjainkban a kérdés, hogy vajon mennyiben határozták meg emberi és egyházpolitikai döntések, hogy mely könyvek kerüljenek be a Bibliába, és nem hagytak-e ki szándékosan olyan könyveket, amelyek nem tetszettek az egyháznak, vagy egyes egyházi vezetőknek? Nagy irodalma van ezeknek a kérdéseknek, de ebben a cikkben csak egészen röviden szeretnék néhány tisztánlátást segítő gondolatot megfogalmazni.

Hogyan is született a Biblia?

Az Ószövetséget Mózes kezdte el írni, majd Ezsdrás, Nehémiás és Malakiás próféta zárta le. A Kr. e. 4. századtól már nem volt prófétaik kijelentés, így az ószövetségi kánon addigra lezárult. Ezért örökké hálaadás lehetünk zsidó testvéreinknek, ahogyan a Róm 3,2 írja: „*Mi tehát a zsidó előnye? ... Minden szempontból sok! Elsősorban az, hogy Isten rájuk bízta igéit.*” Az Újszövetség az 1. században íródott, és Jézus Krisztus tanítványai rögzítették. (Az Újszövetséget is főként zsidók írták.) A 3-4. században a korai egyház már teljes mértékben azokat az ó- és újszövetségi könyveket fogadta el szentnek, amelyeket most is. A hívő keresztyéneknek az a meggyőződésük, hogy a Biblia Isten Szentlelkétől származó kinyilatkoztatásokat és kijelentéseket tartalmaz. Csak másolási hibákat lehet találni a különböző kéziratokban, de ezek a hit lényegét nem befolyásolják. Ezt onnan tudhatjuk, hogy sok olyan forrás maradt fenn, amelyek alapján meg lehet állapítani a pontos, eredeti szöveget.

A Biblia könyvein kívül is persze számos szent könyv született és születik ma is. Egy beszélgetésben valaki fölvetette, hogy miért ne lehetne pl. a történelem legjobb prédikációit becsatolni a Bibliába? Ki határozhatja meg, hogy mely könyvek kerüljenek a Bibliába, és ki mondta azt, hogy az lezárható, mert a jövőben sem szorulhat kiegészítésre? Hasonló kérdéseket vég nélkül lehetne folytatni. Mindenre a válasz: a **bibliai kánon**.

A kánon kifejezés görög eredetű: vesszőt, botot, mérővesszőt jelent. A bibliai iratokra alkalmazva ezt jelenti: a hit szabályát tartalmazó (tehát a hagyományos keresztyén bibliaértelmezéssel összhangban álló), Istentől ihletett iratok együttese, gyűjteménye. A kifejezést először és egyértelműen Athanasius püspök alkalmazta a Szentírásra Kr. u. 350 körül. A „kanonikus gyűjtemény” kifejezés arra utal, hogy a Biblia teljességében

tartalmazza az Istentől ihletett iratokat. Azt, hogy lezárt gyűjteményről beszélhetünk a Biblia utolsó könyvének utolsó mondatai is alátámasztják a Jelenések 22, 18-19-ben: *„Én bizonysgot teszek mindenkinek, aki a prófécia eme könyvének beszédeit hallja: Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben, ha pedig valaki elvesz e prófétai könyv igéiből, attól Isten elveszi az osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben.”*

Itt fölmerülhet egy másik kérdés, hogy **melyik Bibliáról** beszélünk? Ismert, hogy a zsidók csak az Ószövetség könyveit tekintik Bibliának, de más összeállítást fogadnak el különböző keresztény egyházak is: a koptok, etiópai keresztény gyülekezetek, ortodoxok, római katolikusok, vagy a reformáció során kialakult egyházak. A reformáció egyházai által elfogadott kánon 39 ószövetségi és 27 újszövetségi ún. protokanonikus (elsődlegesen kanonizált, azaz mindig kanonikusnak tekintett) könyvei azonban mindegyik keresztény Bibliában benne vannak, csak némelyik egyházban kiegészültek az ún. deuterokanonikus (másodlagosan kanonizált és apokrif) könyvekkel, melyeknek azonban általában ők sem tulajdonítanak olyan ihletettségi értéket, mint a protokanonikus könyveknek. (Például a Makkabeusok könyve, mely a protestáns kánonból kimaradt, egy olyan könyv, amelyben a szerző maga állítja, hogy megírásának ideje alatt szünetelt a prófétai intézmény, ezért a zsidó bölcsek szerint sem lehet ez a könyv egyenértékű például az Eszter vagy a Jób könyvével, vagy más, az ószövetségi Bibliában található könyvvel.) Egészen biztosan lehet ezeknek és más nem kanonizált szent könyveknek értékük és tekintélyük, ezt maga a Biblia bizonyítja, amikor olyan könyvekre hivatkozik forrásként, amelyek nincsenek benne a Bibliában. Pl. Józsué könyve 10,13-ban olvasunk egy bizonyos Jásár könyvére való utalást: *„És veszteg maradt a nap, megállott a hold is, míg kitöltötte bosszúját ellenségein a nép. Meg van ez írva a Jásár könyvében.”* De Jásár könyve nem maradt ránk. 2 Krónika 12,15-ben is olyan szent könyvekről olvasunk, melyek nem maradtak fenn: *„Roboám története elejétől a végéig meg van írva Semajá próféta és Iddó látnok történetében, leszármazásával együtt.”* Júdás levelében olvasunk idézetet egy olyan próféciából, ami az apokrif Énók könyvéből való (ez az apokriptikus könyv viszont fennmaradt, és benne van az etióp kereszténynek Bibliájában): *„Ezekről is prófétált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: „Íme, eljött az Úr szent seregeivel, hogy ítéletet tartson mindenek felett...”*

Tehát a vitatott könyveket félretéve a protestáns Bibliában szereplő 66 könyvre értheti minden keresztyén egyhangúlag 2 Tim 3,16-17-nek a Szentírásra vonatkozó fontos igéit: *„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.”* (Revideált újfordítású Biblia 2014.)

Különleges igazságtartalom, lelki hatalom, ihletett prófétai beszéd, egyedülálló lelki színvonal és a könyvek egymással való összhangja az ismertetőjele a kanonizált könyveknek, ezek bizonyítják isteni eredetüket. Mindezek a tulajdonságok olyan erősen megkülönböztetik a többi könyvtől őket, hogy a mégannyira gyarló egyház sem tévesztette össze a kanonizálható könyveket más könyvekkel...

Egy irat kanonikusságát a következő szempontok alapján szokták megvizsgálni:

1. Isten szava tekintélyével szól-e?
2. Prófétikus irat-e, Isten „szent embere”, próféta írta-e?
3. Összhangban van-e a tartalma a többi kanonikus iratével? (Az igazat mondja-e Istenről, az emberről stb.)
4. Az Isten Igéjére jellemző életátformáló erő megnyilatkozik-e általa?
5. Isten népe elfogadta-e? (Belefoglalták-e korábban a kánonba, olvasták-e és használták-e?)

Itt kell megjegyezni, hogy a bibliai kánonnak van egy másik fontos jelentése is. Az emberek mindig tévútra kerülnek, ha olyan mércék alapján próbálják a bibliai könyveket értékelni, mint pl. az ésszerűség, a tapasztalat, egy objektívnak vélt történelemszemlélet, stb. Ha ezeket használják végső igazságként, abszolútumként, s ezek alapján elvetik pl. a Szentírás egyes csodás részeit, mint nézeteikkel és tapasztalataikkal össze nem egyeztethetőket, akkor megfélemedkeznek arról, hogy **a bibliai kánon maga a legfőbb mérce**, amin mindenki megméri, mindenki megítéltetik

- kezdve a megtestesült Igével, Jézus Krisztussal, aki a Szentírással tökéletes összhangban született, élt, halt, támadt fel, és ment a mennybe. Jézus Krisztus teljes mértékben alárendelte magát mindannak, ami megvan írva.
- A szentírási kánon a mércéje a hirdetett Igének, a prédikációnak is, ami csak akkor fogadható el, ha teljes összhangban van a Szentírással.

- Mindazt, amit az emberek a kanonikus írásokon kívül kaptak és kapnak kijelentésként – hitük szerint - a Szentlélek Istentől, szintén alá kell vetni a Szentírás mércéjének, azt is, amit angyali kijelentésként hirdetnek, mint pl. a 7. században keletkezett Koránt, az iszlám szent könyvét, vagy a 19. századi mormon könyvet. Ezekre is vonatkozik Pál apostol intelme a Gal 1,8-9 -ből: *„De ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azon kívül, amelyet mi hirdettünk, átkozott legyen! Amint már korábban is megmondtuk, most ismét mondom: ha valaki nektek más evangéliumot hirdet azon kívül, amelyet elfogadtatok, átkozott legyen!”*
- De minden egyes emberi élet megítélésének is a bibliai mérce az alapja, és csak annyi az érdemünk Isten előtt, amennyit sikerült megvalósítanunk a Szentírás értékeiből Isten kegyelméből. Lehet, hogy valaki társadalmi megítélés szerint a hatalma, vagy a gazdagsága miatt nagy súlyú személynek számít, de ha istentelen, akkor csak annyi az értéke, mint a Kr. e. 6. században élt Belszár babiloni királynak, akiről ezt jelentette ki Isten Dániel próféta könyvében: *„...megmért téged (Isten) mérlegen, és könnyűnek találta.”* Dán 5,27

Záró gondolatként megjegyezném, hogy semelyikünket sem teheti boldoggá pusztán az a tudás, hogy a Bibliai kánon valóban Isten beszédét tartalmazza mindaddig, amíg ezt csupán, mint egyházi állásfoglalást fogadjuk el. Személyes lehetőségünk és feladatunk tesztelni, hogy a Biblia valóban az a különleges könyv, amin keresztül Isten ma is szólhat hozzánk, vezethet, formálhatja az életünket azáltal, hogy szembesít bűneinkkel, és megtérésre hív. Belőle ismerhetjük meg Jézust, mint Megváltónkat, és a Biblia vezet el arra a hitre, ami által megtapasztalhatjuk Isten szabadítását életünk minden területén. Így személyes meggyőződéssel vallhatjuk a Jer 15,16-ot *„Ha eljutott hozzám igéd, én élvezettel forgattam a számban, igéd vidámságot szerzett nekem és szívbéli örömet...”*

Ha nem elégszünk meg az élet bármely kérdésében felszínes válaszokkal, használjuk bátran „ásóul” ezt a kérdést: „Mit mond róla a Biblia”? Ha készek vagyunk ilyen módon tanulmányozni a Bibliát, mindig aranyat találunk.

KURDI ZOLTÁN

Békülj meg!

Testvér, még ma nyújts békejobbot
annak, ki töviset hintett utadra.
Tedd, amit hű Mestered mondott,
Te soha senkivel ne légy haragba'.

Lebírhatatlan reménységgel
hintsd a szeretet, öröm s béke magvát.
míg be nem áll a sötét éjjel,
s a számonkérés napja virrad rád.

Az időt, mit Isten adott,
ne tékozz el hasztalan vitákra;
Imával kezd s folytasd a napot,
Az Ige legyen ösvényed világa.

GERŐ SÁNDOR

Akit megvilágosított az Úr

*„Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz közeledett,
hirtelen mennyei fény villant fel körülötte...” Apostolok cselekedetei 39:3*

Jack egy nyugat-afrikai misszionárius fia volt. Iskoláit Európában végezte, de a szünidőket - egyetemi éve alatt is - Afrikában, apja missziós állomásán töltötte, annak örömeire, és egyben bánatára is. Jack ugyanis nem vette komolyan azt az egész életet igénylő szolgálatot, amit édesapja vállalt a misszióban.

Jack nem egyszer tréfálkozott, sőt, gúnyolódott is apja kegyességén. Cinikus megjegyzéseket tett, amikor az újra meg újra azt mondta neki:

- Jack, én imádkozom érted, hogy az Úr világosítsa meg szívedet!

De Jack egyszer így válaszolt apjának:

- Nem megvilágosodásra, hanem felvilágosodásra van szükség! Hagyj békén, apám, nagyon szeretek „csak úgy” Afrikában „nyaralni”!...

Valóban nagyon szeretett. Nemcsak a változatosság kedvéért, a vadászatért, a kalandokért, hanem remek üzleteket is kötött: afrikai faragványokat, majd később álarcokat és bálványokat vásárolt, s Európában igen jó pénzért tudta értékesíteni azokat.

Apja egyre növekvő szorongással figyelte fia üzleteit, annál is inkább, mert nem volt meggyőződve, hogy egy-egy ilyen afrikai áru tisztességes úton került-e fiához. Valóban, Jack néhány fekete barátjával nem egy álcarcot és bálványképet lopott el, azokat tőlük olcsó pénzen megvette, majd Európába visszatérve sokszoros áron eladta. Így imádta - a pénzre váltott - „bálványokat”.

Így nyáron, amikor Jack ismét otthon volt a misszióban, bejelentette apjának, hogy négy-öt fekete barátjával kirándulnak a környékre egy kis üzleti útra. Apja kérte, ne menjen - nem szerette ezeket az utakat, és még kevésbé fia fekete barátait. Nem voltak az ő nyájából valók. Figyelmeztette fiát arra is: bármikor beállhat a nagy esőzések ideje, a környéken zavargásokról érkezett hír, és dobok is peregnek a dzsungel felől. - Hátha még tudta volna az öreg misszionárius, hogy fia nem is vásárolni, üzleteket kötni indult barátaival, hanem kifosztani egy távoli dombtetőn álló kunyhó-házat, ahová az egyik törzs halottai számára hordta az élelmet, kegytárgyakat, faragványokat, bálványokat - ősi afrikai szokás szerint -, hogy így tartsák távol a halottak szellemeit a falujuktól.

Jack és kis csapata észrevétlenül meg tudták közelíteni a dombra épült kunyhó-házat, be is jutottak - és abban a pillanatban kitört az afrikai vihar. Mégpedig úgy, ahogyan az csak a trópusokon szokott. Egyik villámlás-dörgés csattant a másik után, és a villámok sorra csaptak le a ház közvetlen közelébe.

Jack kísérei egyre jobban félték, és a vihar kitörését, a közeledő villámcsapásokat a démonok büntetésének érezték. Egyre fenyegetőbb lett magatartásuk Jackkel szemben. Jack érezte ezt. Egyre közelebb húzódott a halottasház ajtajához. Egy irtózatos dörrenés és villámlás után érezte: hirtelen felkapják, és nagy ívben kidobják a kunyhóból.

Összevissza törve hengergőzött, zuhant lefelé a domboldalon, s esés közben is tudta, hogy most ő *az áldozat, akit néger barátai bemutatnak a démonoknak, hogy megszabaduljanak a haláltól!* Amikor a domb aljára ért, egy újabb csattanás kábította el.

Kicsivel később magához tért, és visszanézett: a kunyhó lobogó fáklyaként égett mögötte - ugyanis az utolsó villanás pontosan oda csapott be.

Nagyon nehezen hazavonszolta magát, és apját a kis fatemplom padjára borulva, imádságba merülve találta. Melléült, téptetten, sárosan, egész

testében reszketve, és átölelte apja vállát, akiről tudta, hogy érte imádkozik. Azt mondta neki:

- Jól imádkoztál, apám. Valóban megvilágosított az Isten.

Ettől a naptól kezdve Jack apja jobb kezévé vált a misszió szolgálatában.

Ezt a történetet 1941-ben a bázeli missziói otthonban hallottam, egy öreg misszionárius mondta el egy villámlós-dörgős délután a fiatal misszionáriusoknak.

GYÖKÖSSY ENDRE

„MAI PÉLDÁZATOK CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

„Válság” a repülőtéren

„Ezért várom és remélem, hogy semmiben sem fogok szégyent vallani, hanem mint mindenkor, úgy most is Krisztust egészen nyíltan fogják magasztalni érterem, akár életben maradok, akár meghalok” (Fil 1,20).

Az Indiana államban levő Kokomo kis repülőterét „nemzetközinek” nevezik, amely kifejezés azonban csak a nagyobb metropoliszok repülőterére jellemző. De ez volt a legjobb választásom, hogy lakhelyemre (Grand Rapids) érjek, ahol engem jelöltek ki egy konferencia megtartására aznap a késő reggeli órákban.

Ezzel a repülőtérről kapcsolatban egy dolgot tudnunk kell. A jegykezelést, a csomagszállítást és a légi forgalom irányítását egyetlen ember végzi. Így, amikor a repülőtérré érkeztem, kedvesen köszöntöttem az illetékest, átadtam a jegyemet, a csomagomat, készen arra, hogy a kis helyi járatú repülőbe belépjek. De egy zavaró hírral szembesültem: „Ma a felhők igen alacsonyak a légkörben, és nem biztos, hogy a gép idejuthat, hogy ön ma reggel felszállhasson” – szólt hozzám a férfi.

Úgy éreztem, összeszorul a gyomrom. Gyors reagálással kezdtem magyarázni az aggódásomat:

„Nézze, nekem tényleg fel kell jutnom arra a gépre. Ma délelőtt körülbelül ezer embernek kell előadást tartanom, ezért intézkedhetne, hogy a gép itt leszálljon!”

A következő néhány percben azt hallottam, hogy repülőgép közeledik a felhők felett. Hallottam, amint a pilóta a hangosbemondóban ismét

telgeti: „A csúcsmagasság valóban alacsony. Nem biztos, hogy képesek leszünk ma leszállni.”

A hangom egyre kétségbeesettebbé vált, amint a forgalomirányítót sürgettem: „Mondja meg neki, hogy le kell szállnia. Grand Rapidsba kell érnem!”

A hajtóművek lehalkultak, majd hangosabbak lettek, amint a pilóta megpróbált még egy fordulatot tenni. Majd megszólalt ismét a rádióban: „Sajnálom, de folytatjuk az utunkat South Bend irányába.”

Ekkor elszánt hangon megkérdeztem: „Mit kellene tennem?” A forgalomirányító ezt válaszolta: „Ön lelkész, ugye?” (Elfelejtettem, hogy a jegyen a nevem mellett feltüntették a foglalkozásomat is.)

„Igen, az vagyok” válaszoltam zavartan. Mire higgadtan reagált: „Akkor Isten gondoskodni fog önről.”

Abban a pillanatban valóban eszembe jutott az Isten gondoskodása, egy magánpilóta a gyülekezetünkéből, aki kötetlen repülést ajánlott számomra, amikor szükségem van rá. Gyors telefonhívással megtaláltam a repülőtéri hangárban, és hamarosan úton voltam Grand Rapids felé.

De jaj! Szégyenemre elszalasztottam egy lehetőséget Krisztus magasztalására, mint ahogy azt Pál apostol a Filippiekhez írt levelében kifejezte. Pál elvárása arra irányult, hogy az Úr Jézust dicsőítse az által, ahogyan élt – mindegy, hogyan, mindegy, hol. Az én elvárásom teljesen más volt:

Grand Rapidsba akartam jutni, nem pedig az Úr Jézust dicsőíteni.

Bárcsak visszamehettem volna az időben, és ezt mondhattam volna a légi forgalomirányítónak: „Remélem, le tudja irányítani a repülőt, de valójában az életem az Úr kezében van. Ő még soha nem hagyott cserben!” Milyen szép befejezés lett volna, ha bizonyosságot tettem volna azzal, hogy elmondom neki, hogyan gondoskodott rólam Isten, amikor eszembe jutott a magánrepülőt vezető barátom.

Még ma találd meg a módját Krisztus magasztalásának, függetlenül attól, hogy milyen körülmények között vagy. Ez olyan elvárás, amelyet teljesíthetsz!

Királyi ünnepség két koronával

Corona és **Krisztus** - mindkettő koronát visel

Mindkettő az emberekhez jön - csendesen és halkán,
Néha különösebb hatás nélkül -
néha az **életet megváltoztató módon**.

Mindkettő hosszú utat tesz meg - változást okoznak, - azoknál,
akikhez hozzáérnek, de **nem mindenkinél**, akivel találkoznak.

Mindkettőt embertől embernek adják tovább,
de: az egyik betolakszik, **a másik bekopog**.

Mindkettő koronát visel - de **csak az egyik a király**.

Mindkettő megváltoztatja a világot -
ahol az egyik a véget vetíti szemünk
elé,
a **másik** kinyitja az **életbe vezető**
ajtót.

D. C. PEUCKERT LELKÉSZ -
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Mindennek megvan a maga ideje

Aki Istent földi boldogságában találja meg, és ezért mond neki köszönetet, azt Isten nem óvja meg azoktól az óráktól sem, melyek arra emlékeztetik, hogy minden földi dolog ideiglenes, és az a helyes, ha szívét az örökkévalósághoz szoktatja.

Mindennek megvan a maga ideje, s az a legfontosabb, hogy az ember lépést tartson Istennel, s ne igyekezzen őt folyton megelőzni néhány lépéssel, de ne is maradjon le tőle egyetlen lépéssel sem. Elbizakodottság, ha valaki mindent egyszerre akar. Mindennek megvan a maga órája: a „sírásnak és a nevetésnek”, ... „az ölelésnek és az ölelés nélkülözésének” ... „a szaggatásnak és a megvarrásnak” ... (Prédikátor 3, 4, 5/b, 7/a), és Isten visszahozza azt, ami elmúlt (Prédikátor 3, 15). Ez utóbbi pedig azt jelenti,

hogy ami elmúlt, az nem vész el, Isten velünk együtt járja be újra a múltunkat. Ha tehát elfog a sóvárgás azután, ami elmúlt – és ez teljesen kiszámíthatatlan időben történik –, tudhatjuk, hogy ez csak egy a sok „óra” közül, melyet Isten készen tart számunkra, s ilyenkor ne egyedül járjuk be a múltat, hanem Istennel együtt.

DIETRICH BONHOEFFER „JÖJJ VELEM!” CÍMŰ
KÖNYVBŐL

Kivárni a sorunkat

Közel 80 éves életem során még nem volt arra példa, hogy négy hónap alatt hét temetésen kellett részt vennünk. Ezek egyikén, a búcsúztató lelkész azt mondta: hogy „a kedves elhunyt békességgel várta ki a sorát, hogy az Úr hazahívja”. Ez a különös kifejezés nagyon belevésődött a gondolataimba, és azóta is újra-újra elem kerül.

Az alábbiakban szeretném megosztani veletek a bennem elinduló gondolatsort!

A sorban állás úgy gondolom, a XX. századi fejlett munkamegosztással rendelkező államok „nagy találmánya”. Az egyik formája a hiánycikkekért, (főleg) élelmiszerekért való sorban állás. Ez különösen a háborús - vagy hiány - gazdaságok időszakának „terméke”. Én is emlékszem arra, amikor az 50-es években hajnalban beálltunk a hentesbolt előtt a sorba, hogy heti egy alkalommal 1 kg húshoz jussunk.

Voltak azonban olyan sorban állások is, amikben nem önként vettek részt az emberek. Többek között, amikor 76-77 évvel ezelőtt (1944-1945-ben) azért kényszerítették sorban állásra a fiatal férfiakat és nőket (köztük nagyapámat és édesanyámat), hogy elhajtsák őket lakhelyükről, és marhavagonokba zsúfolva elszállítsák a munkatáborokba, ami sokak számára a haláltáborot jelentette.

Vannak persze „kellemesebb” sorban állások is, amikor valamilyen sokakat érdeklő rendezvényekre szóló jegyért, vagy nagyon óhajtott árucikkért sorban állva várjuk, hogy ránk kerüljön a sor.

Az a sorban állás, amiről a temetésen a lelkész beszélt, lényegesen különbözik az előbbi példától. Az élete végére nézve minden ember sorban áll, és várja (vagy nem várja, sőt retteg tőle), hogy „rá kerüljön a sor”. Nagyon fontos, hogy ennek minden pillanatban tudatában legyünk, nem

csak életéveink száma, vagy a koronavírus okozta fenyegetés miatt, hanem halandó emberi természetünk alapján is.

A Biblia és más - korábban élt - szerzők is használják azt a képet, hogy az emberek életük során két úton haladhatnak: a Krisztus váltságát elfogadók, és az ő akaratát követők a *keskeny úton*, a saját emberi természetüket követők (még ha sok tekintetben „jó emberek” is) a *széles úton*.

Mindkét út egyazon határállomáshoz vezet. Ezen a határállomáson „útlevélvizsgálaton” kell átesnie mindenkinek. Két kijárat lehetséges a „határfülkéből”, egyik az *örök életre*, a másik a *kárhozatba* vezet. A hozott útlevélen itt már nem lehet változtatni. A Jézus halálának elfogadásával nyert vízum az élet országába való belépésre jogosít, saját igazságérzetünk pecsétje itt már mit sem ér, csak a kárhozatba vezető kijáratra elégséges.

Minden pillanatban annak tudatában kell lennünk, „hogy sorra kerülhetünk”, elérkezhetünk a határállomásra, amikor már a hozott útlevélünk határozza meg, hogy melyik ajtón távozzunk.

Ma még tart a kegyelem, ma még megkaphatjuk az Úr Jézus halála árán megszerzett „vízumot” (ehhez sem kormányablaknál, sem a fogadó ország nagykövetségén nem kell sorban állnunk)! Jól tesszük, ha minél előbb Jézushoz fordulunk ennek érdekében. Ki mikor ér el a határállomásra, kit mikor szólít el az Úr, azt csak ő tudhatja.

Ezek a gondolatok indultak el bennem kedves ismerősünk temetésén elhangzott prédikáció alatt. Talán érdemes így év elején ezen elgondolkodni.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hangyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauerannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Gyülekezeti képek 2010-ből

